

— които затрудняват четенето и свиренето на партитуритъ (гл. Партитура).

Кнабъ, Арминъ — Knab, Armin — компонистъ, род. 19 февр. 1881 въ Ной - Шлайхахъ (Унтерфранкенъ),

Арминъ Кнабъ

сега живѣе въ Вюрцбургъ, където е сѣдия. Собствената област на творчеството на К. е пѣсенната лирика, отличаваща се въ неговитъ пѣсни съ дълбока прочувстваностъ и влизане въ поетическата сжщност на текста на автора, така че всѣки поетъ намира у него една подходяща изразност — въ мелодия, ритъмъ и хармония. Творби: 12 пѣсни на Момбертъ; 8 пѣсни на Ст. Георге; 8 — на Рих. Демель; 8 Натуръ-пѣсни; пѣсни на текстове отъ Паулина Фолкшайнъ; 2 тетради други пѣсни; Лаугови пѣсни; детски пѣсни; кантата „Раждането на Мария“ за алтъ-соло, женски хоръ, флейта, обой, кларинетъ и струненъ оркестъръ; „Музика къмъ приказката „Свѣтлина на живота“, мъжки и смѣсени хорове. („Две пѣсни на времето“ — за едногласенъ хоръ, струненъ или духовъ оркестъръ (1932); 23 детски пѣсни.

Кнапенхорнтъ, нѣм. Knappenhorn или Kenthorn, фр. bugle à clefs — ду-

ховъ, меденъ инструментъ съ 8 клапи — въ С или В строй, съ обемъ G—с², въведенъ въ употрѣба въ французскитъ военни музика презъ 1815, но измѣстенъ отъ вентилната хорна, и е вече съвършено изчезналъ.

Кнапертсбушъ, Хансъ — Knapertsbusch, Hans — значителенъ диригентъ, род. 12 мартъ 1888 въ Елберфелдъ, училъ при Шайнбахъ и Лозе въ Кьолнската консерватория, оперенъ директоръ въ Елберфелдъ, капелмайсторъ въ Лайпцигската опера, директоръ на операта (генералмузикдиректоръ) въ Десау, отъ 1922—директоръ на операта въ Мюнхенъ. Като диригентъ. К. съединява богати външни изразни срѣдства — съ дълбокъ вътрешенъ животъ.

Книперъ, Левъ Константиновичъ — руски компонистъ, род. 16 дек. 1898 въ Тифлисъ, училъ при Фил. Ярнахъ въ Берлинъ, Шилаевъ и Глиеръ въ Москва, писалъ: „Малка лирическа сюита“ — за малкъ оркестъръ, „Приказкитъ на Буда“ и „Прелюдия-скерцо“ за оркестъръ; единъ балетъ „Сатанела“, камерна музика и пѣсни — надъ 20 опуса (до 1931).

Кноръ, Иванъ — Knorr, Iwan — даровитъ компонистъ и именитъ учителъ по композиция, род. 3 ян. 1853 въ Меве (източна Прусия), умр. 22 ян. 1916 въ Франкфуртъ а/М., училъ при Рихтеръ и Райнеке въ Лайпцигската консерватория, 1874—82 е въ Харьковъ—преподавателъ по теория въ Музикалното училище на Руското Императорско музикално общество, 1883 учителъ по композиция въ Хоховата консерватория, 1908 — неинъ директоръ. Творби: „Пасакалия и fuga“, „Симфоническа фантазия“, „Вариации върху една руска народна пѣсенъ“ за оркестъръ, „Вариации и fuga върху една руска народна пѣсенъ“ за 2 пиана, „Вариации върху една тема отъ Шуманъ“ за клавирифо, клавирквартетъ, опери: „Дуня“, „Свадбата“ и „Презъ прозорецътъ“. Теоретически трудове: „Задачи за обучение по хармония“ (1893), „Учебникъ по фугова композиция“ (1911), „Фугитъ на Wohltemperiertes Klavier въ картинно изложение“ (1912). Освенъ това — една биография на Чайковски. К. е учителъ на мнозина именити съвременни компонисти.